

Billedmageren Robert Jacobsen

Robert Jacobsen (1912-1993) var en af efterkrigstidens største danske billedkunstnere og en af de få, som har opnået varig international anerkendelse og berømmelse. Han var på alle måder en ener, der skabte sin helt egen kunst

Robert Jacobsen var grænsesøgende i sine udtryksformer - og han provokerede lige så gerne den menige beskuer som de toneangivende kræfter i den internationale avantgarde. Han gjorde gennem hele sin karriere som det passede ham - når det passede ham, professionelt som privat

På den ene side var han selv en del af den absolutte avantgarde inden for kunst og omgikkes Europas kunstelite. På den anden side var han jordnær og fuldstændig blottet for fordomme. Han gav pokker i tidens regler og normer, og så kunne de være nok så "rigtige". Jacobsen skabte og fulgte sin helt egen stil, både privat og professionelt.

Det hed sig f.eks. i de førende kunstkredse, at man skulle udtrykke sig abstrakt, eller "konkret", som man yndede at sige det. Skulpturer og malerier måtte ikke ligne noget som helst, og dén var Robert Jacobsen i lang tid helt med på: "Man skal ikke kunne finde et øje, en arm eller et ben i arbejdet", sagde han selv. Men efter således i mange år at have opbygget et solidt image med sine stramme, og strengt abstrakte og dramafyldte skulpturer, blæste Robert Jacobsen på normer og regler og præsenterede sin serie af små, gemytlige og absolut ikke-abstrakte dukker - de var nærmest menneskelige og mindede om den afrikanske kunst, som Robert Jacobsen i sin sjældne mangfoldighed også samlede på. Robert Jacobsen formede sine egne kunstneriske rammer for derefter at bryde dem igen - og så måske genskabe dem, helt efter forgodtbefindende.

Han blev født i København 4. juni 1912. Han var aldeles autodidakt og skabte sine første træskulpturer omkring 1930. Han lavede sine første "dukker" i 1935 og gik i 1940'erne videre med fabelvæsener i granit og sandsten. Med et legat i lommen lykkedes det ham i 1947 at få etableret sig selv og sin daværende hustru Rita Agtrup, kaldet Dot, i Paris. Hun var hans hustru gennem 15 år - én af i alt fire - og spillede en afgørende rolle for hele hans karriere og privatliv.

I "pariserperioden" blev Robert Jacobsen hurtigt tilknyttet Maison des

Artistes Danois i Suresnes, der talte en kunstnerkreds som Vasarely, Poliakoff, Deyrolle og Magnelli. Han skiftede materiale og begyndte for alvor at arbejde med jern.

Fra slutningen af 1940'erne og i de kommende mange år arbejdede Robert Jacobsen med næsten kun med jernskulpturer, og hans produktivitet og kreativitet var enorm.

Hans kunst er spredt over hele det europæiske kontinent og findes på offentlige pladser, hos virksomheder, hoteller, skoler m.v. i snesevis af europæiske storbyer. Han er massivt repræsenteret rundt om i Danmark, hvor adskillige byer gennem årene har erhvervet monumentale værker fra "Store Robert", som han hed i folkemunde - med klokkeklar henvisning til såvel hans kunst og hans korpus som til hans betydning.

I 1969 bosatte Robert Jacobsen sig atter i Danmark, denne gang i Taagelund ved Egtved. Herfra fortsatte han sin imponerende produktion af både store og små værker, og han havde fortsat bestillingsopgaver over hele Europa. Han arbejdede med udgangspunkt i sit værksted i hjemmet, sammen med sin svigersøn og kunstneriske assistent, Bernard Léauté.

Antallet af udstillinger, som Robert Jacobsen har foranlediget, er for længst umuligt at opgøre. Ved siden af den "store" og ofte meget synlige kunst, som var hans varemærke, skabte han en nærmest uafbrudt strøm af kunst, såvel skulpturer som grafik og olietegninger.

En af hans seneste markante opgaver i Danmark var udsmykningen af altervæggen i Hjerting Kirke ved Esbjerg. Kirken skulle nyopføres, og Robert Jacobsens figurer var fra starten et grundlæggende arkitektonisk element

i kirkens udformning. På vanlig manér hentede Robert Jacobsen kasserede materialer på Esbjerg Havn og omdannede dem til bibelske motiver.

Ligeledes nåede Robert Jacobsen et par år før sin død at få afsluttet det imponerende projekt med landskabsskulpturer i Tørskind Grusgrav ved Egtved, hvor han sammen med sin tidligere elev, franskmanden Jean Clareboudt, har skabt en kunst- og naturoplevelse i særklasse. Begge lavede en række store skulpturer i naturmaterialer, og placering og udformning er nøje afstemt efter naturen og solens bane over himlen. Hele projektet tog i alt fem år, og anlægget blev indviet i sommeren 1991 i overværelse af bl.a. Hendes Majestæt Dronning Margrethe II og Hans Kongelige Højhed Prins Henrik.

Robert Jacobsen bestred talrige hverv i relation til kunsten. Han var professor i billedhuggerkunst ved Akademie der bildenden Künste i München, og han var professor i Mur- og rumkunst ved Det kongelige danske Kunstakademi. Gennem årene har han fået talrige udmærkelser og priser for sin altid debatskabende kunst. Han var æresborger i Gladsaxe Kommune, hvor han var født, og han var Egtved Kommunes første æresborger. Han har i øvrigt, som den eneste europæer, fået opkaldt en gade i Peking efter sig.

Robert Jacobsen døde i sit hjem i Taagelund 26. januar 1993. Hjemmet anvendes i dag til privat beboelse, men lokale kræfter i Egtvedområdet arbejder

måltrettet på at få etableret et egentligt Robert Jacobsen-museum i kommunen. Robert Jacobsen ligger begravet på Vestre Kirkegård i København.

I Danmark finder man nogle af hans større værker i det offentlige rum i f.eks. Billund (ved Lego), Esbjerg (Esbjerg Statsskole), Gladsaxe (TV-byen og Rådhuspladsen), København (Axeltorv), Lundtofte (Danmarks Tekniske Højskole), Odense (Flakhaven) og Roskilde (Amtsgården). Desuden findes værker af Robert Jacobsen på Statens Museum for Kunst, Ny Carlsberg Glyptotek, Louisiana, Aarhus Kunstmuseum, Fyns Kunstmuseum, Nordjyllands Kunstmuseum, Vejle Kunstmuseum, Esbjerg Kunstmuseum, Horsens Kunstmuseum, Kunstmuseet Trapholt, Herning Kunstmuseum og Skive Kunstmuseum.

